

DEBATS D'EDUCACIÓ

Alternatives a la segregació escolar als Estats Units: el cas de les *magnet schools*

Gary Orfield

DEBATS D'EDUCACIÓ | 23

Una iniciativa de

Amb la col·laboració de

Text de la conferència de Gary Orfield a l'Auditori del MACBA de Barcelona el dia 7 de juny de 2011 en el marc de Debats d'Educació.

Tota la informació sobre el projecte Debats d'Educació des del seu inici (persones convidades, continguts, àudio i vídeo de les conferències i textos publicats) està disponible al web www.debats.cat.

Edició: Fundació Jaume Bofill
Provença, 324. 08037 Barcelona
Tel. 93 458 87 00
Fax 93 458 87 08
fbofill@fbofill.cat
www.fbofill.cat

Juny 2011

Disseny gràfic: Amador Garrell

Impressió: Alta Fulla · Taller
Dipòsit Legal: B. 25591-2011

Índex

Introducció	5
1. Història de les polítiques d'elecció d'escola.....	7
Beneficis acadèmics dels programes magnet	9
Evolució de les escoles magnet	14
2. Desenvolupament i creixement de les escoles magnet.....	16
Suport federal	17
Canvi d'objectiu de les escoles magnet	17
3. Matriculació dels alumnes a les escoles magnet	20
4. Patrons de segregació a les escoles magnet	22
5. Variació dels patrons de segregació segons el disseny de les escoles magnet: evidències de dues enquestes.....	23
Contingut educatiu especial	25
Criteris d'admissió.....	27
Assistència i transport.....	29
6. Demanda dels pares per a escoles magnet.....	32
7. Professorat a les escoles magnet	34
8. Conclusions.....	36
Bibliografia	44
Nota sobre l'autor	49

Introducció¹

Durant dècades hi ha hagut una discussió intensa sobre l'elecció d'escola als EUA i en la campanya electoral de 2008 els candidats dels dos principals partits polítics van prometre augmentar el suport per a un tipus d'escola d'elecció: les escoles charter.² Tanmateix, gairebé no es va dir ni una paraula sobre les escoles magnet,³ un sistema que inclou més del doble d'estudiants d'elecció, un enfocament que ha produït escoles molt populars i amb molt d'èxit. Es van dissenyar per eliminar les barreres racials i augmentar el compromís voluntari dels alumnes, dels pares i dels professors envers una escola integrada que oferia oportunitats educatives especials que, per la seva natura, no podien oferir-se en les escoles públiques properes. Aquestes escoles sovint superen amb èxit un repte molt difícil: crear escoles molt atractives educativament per a les famílies de diferents entorns socials, i aconseguir reunir estudiants fora de les divisions socials i la segregació en un entorn molt positiu. A mesura que altres societats esdevenen més diverses i estratificades, és un model que mereix una atenció detallada. Com que la política escolar dels EUA varia entre els cinquanta sistemes estatals i els més de catorze mil districtes locals, que exerceixen una autonomia considerable en molts aspectes, tenim una gran experiència amb moltes formes de elecció d'escola en l'últim mig segle, basades en diferents teories i polítiques. Les escoles magnet ofereixen el millor model d'elecció basat en una estratègia que pot impulsar la diversitat, la innovació educativa i, alhora, augmentar l'èxit acadèmic.

1. Són també autores del text Genevieve Siegel-Hawley i Erica Frankenberg.

2. N. de la t.: Les escoles *charter* són escoles públiques amb una gran autonomia dins del programa escolar.

3. N. de la t.: Les escoles *magnet* són escoles públiques especialitzades en un tema.

El sistema d'escoles magnet va sorgir en la dècada de 1970 i 1980 i va perdre l'atenció pública a mesura que baixava el seu suport, que els tribunals van començar a allunyar-se dels esforços d'abolició de la segregació racial que empraven les escoles magnet per permetre que els estudiants creuessin les fronteres de les divisions racials o de classe, i que es van començar a destinar gairebé tots els fons a l'expansió de les escoles charter, que són similars en alguns aspectes importants però difereixen en d'altres. Tot i que la història de les escoles magnet és complexa, crec que en podem extreure moltes lliçons positives que mereixen atenció en el desenvolupament de les noves polítiques dels EUA, a banda de que aquestes escoles mereixen un major suport. També podem extreure lliçons valuoses per a les polítiques futures de les escoles charter, les noves escoles pilot (escoles d'elecció que formen part del sistema escolar públic), i altres mecanismes d'elecció. Ofereixen estratègies importants per moderar l'impacte estratificador dels sistemes d'elecció purs.

Altres nacions amb una diversitat, una segregació i una desigualtat creixents també podrien tenir en compte els avantatges de les escoles magnet que, si estan ben dissenyades, poden augmentar la diversitat sense coerció i crear escoles que els alumnes i els professors escullen per experimentar un enfocament educatiu distintiu. Aquestes escoles permeten una innovació educativa important dins del sistema educatiu públic, sovint en àrees on abans només hi havia escoles febles. Per la seva natura, una escola magnet ha d'oferir alguna cosa diferent que no es troba a les escoles regulars i ha de ser prou atractiva per convèncer els alumnes d'anar-hi voluntàriament. Sovint, els sistemes escolars situen les escoles magnet que consideren més atractives en àrees ocupades per estudiants de minories ètniques i ingressos baixos. Quan funciona, això té l'avantatge d'evitar la creació d'escoles segregades que responguin a una concentració d'infants dels marges de la societat i creen una imatge positiva de la part més desavantatjada de la ciutat. L'experiència dels EUA amb centenars d'escoles magnet ofereix informació valuosa sobre les condicions en què les escoles magnet ofereixen una diversitat estable i amb èxit educatiu, així com els tipus d'opcions educatives que més atrauen els pares.

1. Història de les polítiques d'elecció d'escola

Tradicionalment, l'elecció d'escoles públiques als EUA es limitava a un grapat d'escoles molt especialitzades i a un petit sector d'escoles vocacionals i programes per a estudiants que no volien arribar a l'educació superior. La gran majoria dels alumnes americans anaven a escoles dissenyades per atendre tots els alumnes del seu nivell d'edat en una àrea geogràfica particular i que estaven obligats a anar a aquelles escoles. Sempre hi ha hagut el sector de l'escola privada, és clar, però és petit i en declivi, ja que només cobreix un 10% dels estudiants dels EUA, el 80% d'ells en escoles religioses que només reben una petita part de finançament públic o cap. La història de l'elecció de l'escola pública com a política seriosa als EUA està molt connectada amb els temes d'abolició de la segregació racial entre la dècada de 1960 fins 1980, però des de llavors s'ha centrat més en una visió conservadora dels mercats, competència i elecció individual, lluny de límits i objectius socials més amplis.

L'elecció d'escola a gran escala va formar part per primera vegada de l'educació americana quan les escoles dels Sud (els disset estats dels EUA que van mantenir l'educació segregada fins la dècada de 1950) van adoptar els plans "de llibertat d'elecció" a principis de la dècada de 1960, amb l'esperança d'evitar l'abolició de la segregació racial obligatòria. Aquests plans, no obstant, van deixar el sistema de segregació tan intacte que el Tribunal Suprem dels EUA els va considerar inadequats el 1968. Després d'aquesta sentència, els districtes escolars urbans es van veure obligats a abolir la segregació racial en la dècada de 1970, i els educadors pioners de Milwaukee, Cincinnati, Buffalo i altres comunitats van inventar-se maneres de crear escoles educativament distintives per tal de produir una abolició de la segregació racial significativa; aquest enfocament va rebre un finançament substancial, amb el recolzament tant dels lliberals

com dels conservadors per expandir aquest model, ja que tenia un bon impacte en el suport de les escoles públiques, augmentava l'abolició de la segregació racial a través de l'elecció, i oferia opcions educatives noves i importants a les famílies, així com beneficis acadèmics. El senador John Glenn va patrocinar la nova legislació federal el 1976 per garantir fons per crear més escoles magnet, que es va aprovar amb un ampli suport. El programa federal d'ajuda a les escoles magnet era molt popular entre els districtes escolars arreu del país malgrat els requisits de polítiques d'abolició de la segregació racial. Les escoles magnet oferien un ventall curricular especial global per a l'escola amb uns professors atrets per l'interès i reforçats per la formació i els materials especials, amb molt bona informació als pares, amb transport gratuït per als alumnes interessats, amb estàndards d'abolició de la segregació racial, amb mètodes de promoció i selecció basats en l'interès de l'alumne enlloc d'exàmens. Oferien elecció basada en les tres polítiques de drets civils essencials: informació, accés obert, estàndards d'abolició de la segregació racial, i una oferta educativa realment distintiva. Algunes d'aquestes escoles van esdevenir extraordinàriament populars. Vista la competència intensa per inscriure's en els programes magnet populars i les evidències d'un accés molt desigual a la informació sobre els programes i sobre la capacitat d'esperar en una cua durant hores, es van adoptar els sortejos de forma generalitzada per oferir a tots els alumnes oportunitats iguals de formar part d'una escola amb èxit.

Quan van sorgir les escoles magnet com a principal model en la dècada del 1970, gairebé totes estaven dissenyades com a part d'un pla d'abolició de la segregació racial i gran part dels costos de llançament es van finançar a través de les ordres dels tribunals i dels fons especials d'ajuda federal a l'abolició de la segregació racial. Al llarg dels anys, les escoles magnet han tingut un paper dual tant en el foment dels esforços d'abolició de la segregació racial com en la promoció de l'elecció a l'escola pública. Inclouen el ventall més ampli d'escoles d'elecció avui en dia. Tanmateix, després de la revocació de la política d'abolició de la segregació racial per part del Tribunal Suprem el 1991 i la invenció de les escoles charter el mateix any, s'ha deixat de prestar atenció a les escoles magnet i moltes escoles magnet han deixat de banda les polítiques d'abolició de la segregació

racial. No obstant, han estat un experiment extremadament important en l'abolició de la segregació racial urbana i els resultats obtinguts mereixen una anàlisi atenta.

Els plans d'abolició de la segregació racial ordenats pels tribunals o negociats amb l'Oficina Federal de Drets Civils dels EUA durant molts anys van establir uns estàndards racials per a les escoles. En districtes amb una majoria de blancs, els plans sovint demanaven que cada escola reflectís aproximadament les proporcions racials de la ciutat en el total d'inscripcions. En ciutats amb minories de blancs, les escoles magnet sovint estaven situades en zones no blanques i la inscripció s'acostumava a establir en meitat blanc i meitat negre o hispà, un percentatge que ha estat àmpliament acceptat per la majoria de pares de totes les races. Per tal d'obtenir aquests percentatges a través de l'elecció, les escoles havien d'oferir programes especials i buscar activament els pares si les sol·licituds quedaven curtes, així com oferir transport de l'escola fins els barris més llunyans.

Des de la dècada de 1970, no obstant, s'han produït un nombre considerable de canvis de política. El Tribunal Suprem dels EUA va començar per revocar les ordres d'abolició de segregació l'any 1991, i el 2007 va prohibir deixar places per estudiants en funció de la seva raça o ètnia, excepte quan ho ordenava un tribunal per reparar violacions constitucionals. Avui en dia, algunes escoles magnet mantenen els objectius d'abolició de segregació i d'altres no. Hi ha més de 14.000 districtes escolars als EUA i cap control o disseny centralitzat de les escoles magnet, per la qual cosa trobem una gran varietat. Quan un enfocament funciona en molts contextos i sistemes diferents, cal parar-hi atenció.

Beneficis acadèmics dels programes magnet

Els defensors negres i hispans de l'abolició de la segregació volien accedir a escoles integrades perquè sabien que els seus fills estaven en escoles inferiors i volien obtenir accés al mateix tipus d'escola que els blancs de classe mitjana. La teoria de les ciències socials subjacent a aquestes demandes es va repetir en molts estudis durant els darrers cinquanta anys

per documentar la importància educativa del contacte amb altres grups d'estudiants millor preparats i a més capital social i professors amb més experiència que treballessin en les seves escoles, així com classes més avançades que no pas les que oferien tradicionalment les seves escoles. Moltes recerques han demostrat que tots els grups d'alumnes aprenen a viure i treballar de forma més còmoda i efectiva en comunitats multiètniques i en entorns de treball on es rep una educació en un context multiètnic. Els investigadors de l'abolició de la segregació dels EUA han demostrat un "efecte de perpetuació" en la manera com les escoles segregades porten a vides segregades i viceversa.

La *National Academy of Education* (Acadèmia Nacional d'Educació), una organització amb un centenar d'investigadors educatius capdavanters dels EUA, va avaluar les proves a favor i en contra de l'abolició de la segregació a les escoles dels investigadors i les organitzacions escolars lliurades al Tribunal Suprem el 2006. L'*American Educational Research Organization* (Organització Americana de Recerca Educativa), l'*American Psychological Association* (Associació Americana de Psicologia), i més de 550 acadèmics de 201 universitats i centres de recerca van lliurar proves extenses que resumien cinquanta anys de recerca (Orfield, Frankenberg i Garces, 2008). En l'anàlisi d'aquesta informació, així com en les objeccions dels pocs investigadors i representants educatius de l'altra banda, la *National Academy of Education* va concloure en el seu informe de 2007 que les proves demostraven que l'abolició de la segregació tenia moltes possibilitats de tenir beneficis positius però que l'escala depenia de la qualitat de la implementació. "La diversitat racial... no garanteix aquests resultats positius, però sí que ofereix les condicions necessàries per tal que altres polítiques educatives puguin facilitar uns resultats acadèmics millorats, unes relacions intergrupals millorades i uns resultats a llarg termini positius"(Linn i Welner, 2007).

Les primeres dades importants a nivell nacional van venir d'un estudi extraordinari demanat pel Congrés el 1964. L'informe de 1966, conegut com a Informe Coleman, va concloure que els resultats dels alumnes, mesurats per tests estandarditzats, estaven més fortament vinculats a l'entorn socioeconòmic de la seva família i a l'entorn del seu grup de companys a l'escola que no pas a les característiques analitzades del

sistema educatiu, com ara el cost per estudiant. Vist que la raça i la classe estaven molt interrelacionades i les escoles no-blanques tenien alumnes més empobrits, continuava la teoria, la raó que els alumnes en aules no segregades tinguessin millors resultats escolars, a banda d'altres diferències, era que es trobaven en un entorn més estimulant i competitiu, i que interactuaven amb companys de classe millor preparats i amb millors resultats escolars (Weinfeld i altres, 1966).

Les recerques posteriors van confirmar els descobriments bàsics sobre els guanys significatius en relació als resultats acadèmics, i van afegir molta més informació sobre la distribució desigual de professors amb referències i experimentats en les escoles no blanques segregades, diferències en el significat de les notes en les escoles desiguals, i molts tipus de diferències en les experiències a casa i a l'estiu dels estudiants de diferents grups racials i ètnics. Les recerques següents van mostrar que no només hi havia una influència en els resultats dels exàmens, sinó que la probabilitat de graduar-se i anar a la universitat era superior en les escoles diverses, on els alumnes formaven part de xarxes que portaven a millorar la seva experiència vital a l'escola i a la feina, i que els alumnes educats en escoles integrades tendien a viure i a treballar en entorns interracials, mentre que aquells que s'educaven en escoles segregades, acostumaven a portar vides segregades, una teoria coneguda com "efecte de perpetuació". La recerca va demostrar que els alumnes de totes les races que anaven a escoles diverses tenien més confiança en les seves capacitats de viure i treballar en entorns diversos. La recerca també va mostrar que les àrees metropolitanes amb escoles diverses tenien tendència, amb el temps, a desenvolupar barris més diversos. La recerca relacionada feta en facultats i universitats va provar a bastament que els alumnes educats amb companys de classe diversos tendien a desenvolupar maneres de pensar més diverses, no només sobre la raça sinó sobre tot un ventall de temes, cosa que suggereix que estar en contacte amb estudiants amb una varietat de punts de vista és intel·lectualment estimulant. Per totes aquestes raons hi ha un acord cada vegada més estès que les escoles diverses són millors, no només per als alumnes desavantatjats sinó per a tots els grups d'alumnes, sempre i quan estiguin ben gestionades. La condició clau per tal de maximitzar els beneficis de les escoles diverses queda

palesa en la teoria de la interacció de l'estatus igual, desenvolupada per primera vegada per Gordon Allport l'any 1954 i ara recolzada en recerques en moltes formes d'entorns diversos arreu del planeta (Pettigrew i Tropp, 2006; Cohen i Lotan, 1995).

A Hartford Central, Connecticut, una de les ciutats més pobres del centre dels EUA on pocs blancs hi viuen i encara menys van a l'escola, hi ha un "corredor d'aprenentatge" d'escoles magnet que atrauen alumnes de les comunitats pobres negres i hispanes del centre de la ciutat però que també són atractives per a les famílies blanques de les elits i dels barris rics dels voltants. Les escoles creen una mena de pont entre races i classes. El mètode utilitza una oferta educativa molt atractiva per aconseguir reunir alumnes de diferents contextos i desenvolupar relacions molt positives. Susan Eaton descriu la reacció d'una mare d'un barri ric que va escollir portar els seus fills a l'escola en aquesta comunitat urbana pobra.

"Ha estat una experiència meravellosa," diu Mara Whitman, una mare blanca de quatre fills que va optar per una escola magnet de Hartford enlloc de fer-ho per alguna de les escoles menys diverses que tenia més a prop de casa seva a Hartford Oest. "Sincerament, no era la diversitat allò que ens atreïa. Era el programa educatiu. Les teories que dirigien la instrucció, així com el pensament, basat en l'evidència... Però ben aviat em vaig adonar que la diversitat enriqueix molt l'experiència" (Eaton, 2010).

Un cert nombre d'estudis han indicat els importants guanys acadèmics dels infants que van a escoles magnet. Un dels informes més populars va trobar proves que recolzaven els percentatges superiors dels resultats dels alumnes en les escoles magnet enlloc de les escoles públiques normals, o les escoles privades o catòliques. L'estudi també va descobrir que els estudiants de les escoles magnet aconseguïen millores en els resultats *més ràpidament* en la majoria d'assignatures que els alumnes d'institut d'altres tipus d'escola (Gamoran, 1996).

El primer estudi del Departament d'Educació dels EUA sobre el potencial de les escoles magnet per produir integració també va examinar els resultats dels alumnes, i va descobrir que més del 80% de les escoles magnet analitzades tenien de mitjana uns resultats superiors als de les escoles públiques regulars de districte (Blank i altres, 1983; Blank, 1989).

En un resum de continuació de l'informe del 1983, l'autor se centrava en quatre districtes escolars (Austin, Dallas, San Diego i Montgomery County, Maryland) on, després de controlar les diferències dels entorns dels alumnes, els programes magnet havien tingut efectes positius en els resultats dels exàmens (Blank, 1989).

Un estudi més recent, basat en els programes magnet a San Diego, va descobrir que l'acceptació en un institut magnet a través d'un sorteig s'associava amb guanys positius en resultats matemàtics després de dos o tres anys en el programa (Betts, Zau i Rice, 2003). D'altra banda, molts altres estudis que intentaven analitzar els esbiaixaments de la selecció no van trobar diferències significatives en els resultats dels alumnes entre els instituts magnet i els instituts públics (Cullen, Jacob i Levitt, 2005; Ballou, Goldring i Liu, 2006).

Els programes magnet interdistricte de Connecticut ofereixen la prova més actual del vincle entre els bons resultats acadèmics i l'assistència a escoles magnet. Com a part de la seva adequació amb l'abolició de la segregació en tot l'estat, Connecticut ha creat més de cinquanta escoles magnet interdistricte en les zones metropolitanes de Hartford, New Haven i Waterbury, escoles que atreuen alumnes de diferents districtes escolars en un intent d'oferir-los un entorn educatiu racialment divers. Una anàlisi dels resultats dels estudiants en les escoles magnet interdistricte va descobrir que els instituts magnet tenen efectes positius en els resultats de capacitat lectora i matemàtiques (Bifulco, Cobb i Bell, 2008). Entre els alumnes de secundària, els efectes són més amplis quan l'escola magnet redueix l'aïllament racial almenys en un 40% respecte dels alumnes de les escoles regulars del centre de la ciutat.

Un estudi del 2011 que emprava anàlisis econòmiques sofisticades dels resultats longitudinals en un programa magnet d'un districte escolar urbà mitjà va portar els investigadors a concloure que "els programes magnet són eines efectives per atraure i retenir llars i alumnes (Engberg, Epple, Imbrogno, Sieg i Zimmer, 2011: 26). Mitjançant una anàlisi curiosa de l'impacte de guanyar o perdre el sorteig respecte de la decisió de quedar-se o deixar l'escola de districte, els investigadors van trobar que les escoles magnet tenen un nombre significatiu d'alumnes blancs amb un poder adquisitiu superior i comunitats més educades. Aquest era un

dels objectius originals de les escoles magnet i és molt important per a la salut econòmica de les ciutats i per als resultats educatius de les escoles aconseguir l'assistència de famílies de classe mitjana i alumnes amb bons resultats. Les dades també indiquen menys infraccions i suspensions entre els alumnes d'escola elementària magnet i una major assistència entre els estudiants d'institut (Engberg i altres, 2011: 32). En general, la recerca suggereix que les escoles magnet estimulen la integració voluntària, ofereixen millores en els resultats acadèmics, i ofereixen beneficis per a les comunitats urbanes ja que fa que les famílies de classe mitjana es quedin als barris i s'impliquin en l'escola pública.

Evolució de les escoles magnet

Les escoles magnet van sorgir en un context en què els districtes escolars necessitaven amb urgència estratègies per integrar pacíficament les seves escoles ja que els tribunals federals emetien lleis per acabar amb l'educació segregada racialment. Dotze anys de lleis conservadores durant els governs dels presidents Bush i Reagan van portar a la recomposició del Tribunal Suprem a través de nomenaments presidencials i una transformació de la Llei d'abolició de la segregació, que va acabar amb els plans d'abolició de la segregació per part de molts tribunals. Les polítiques de les escoles magnet en moltes comunitats van deixar de banda l'objectiu de la integració o altres polítiques que la recolzaven. En un nombre prou important de districtes, els objectius originals d'integració es van substituir per un enfocament d'elecció individual que es una versió basada en la teoria de mercat (Frankenberg i Lee, 2008; Steele i Eaton, 1996). Algunes vegades s'ha donat el resultat invers després que un tribunal prohibís algunes de les pautes d'abolició de la segregació.

Avui en dia, el terme "escola magnet" inclou una gran varietat d'entorns educatius, amb diferents temes o èmfasis, que inclouen programes magnet globals, programes magnet més reduïts inclosos en altres escoles, programes magnet amb requisits d'entrada competitiu o no competitiu, i programes magnet amb o sense pautes de diversitat racial. Aquest grup variat d'escoles pot oferir una visió en profunditat de les condicions

i estructures que promouen la diversitat dins els sistemes educatius d'elecció. L'anàlisi mostra si les escoles magnet són més o menys diverses racialment, socioeconòmicament o lingüísticament que les escoles públiques regulars. També es basa en les evidències de dues enquestes que descriuen les relacions entre la composició racial de les escoles magnet i el disseny i l'estructura dels programes, i troba algunes característiques –com la presència d'objectius d'abolició de la segregació o la provisió de transport gratuït– que estan associades a entorns magnet més integrats i amb nivells de demanda parental més alts.

2. Desenvolupament i creixement de les escoles magnet

En el clima tumultuós polític i judicial de la dècada de 1970, les escoles magnet van sorgir per erigir-se com a alternativa àmpliament acceptada a la reassignació obligatòria dels alumnes i com una estratègia per combinar l'elecció dels pares amb els esforços d'abolició de la segregació. Després que es creessin alguns sistemes en diverses ciutats del nord per respondre a les ordres d'abolició de la segregació dels tribunals, la idea es va estendre ràpidament a tots els racons del país. Es demanava als centres de les ciutats del Nord i de la regió central dels EUA –llocs com ara Buffalo, Cincinnati i Milwaukee– que abolissin la segregació de les seves escoles en un moment on hi havia una migració massiva de les classes mitjanes cap als afores. Aquests centres de les ciutats s'enfrontaven amb el repte d'abolir la segregació a les escoles sense exacerbar encara més la fugida blanca. Les escoles magnet van esdevenir la resposta (Frankenberg i Lee, 2008). La negativa del Tribunal Suprem el 1974 d'abolir la segregació total en les zones urbanes i suburbanes va impulsar el recolzament per part dels lliberals de les escoles magnet com una de les poques estratègies d'abolició de la segregació que quedaven i que semblaven políticament viables (Frankenberg i Lee, 2008). Els defensors progressistes de les escoles magnet van rebre el recolzament també de molts conservadors que promocionaven les virtuts de l'elecció d'escola, en part per les implicacions basades en el mercat d'oferir alternatives competitives a les escoles públiques. Els líders polítics van lluitar per aconseguir diners federals per cobrir els costos de les noves escoles, que sovint havien d'adquirir equipament especial i seleccionar i formar un personal especialitzat. Una estimació aproximada considerava que mantenir una escola magnet costava més o menys un 10% més per estudiant.

Suport federal

El 1976, el Congrés va iniciar un programa de beques federals, conegut com Programa d'assistència de les escoles magnet (MSAP, en les seves sigles angleses), per a aquells districtes interessats a obrir escoles magnet per cobrir els objectius d'integració (Orfield, 1978). El president Reagan va recolzar les escoles magnet. Així, les limitacions dels fons federals per al transport escolar relacionat amb l'abolició de la segregació van coincidir amb el nou suport MSAP per a les escoles magnet. La idea era popular i les escoles magnet es van multiplicar ràpidament. Al principi del segle XXI, el Departament d'Educació dels EUA va estimar que més de la meitat de tots els sistemes escolars urbans grans utilitzaven o continuaven utilitzant sistemes magnet com a eina per abolir la segregació (Goldring i Smrekar, 2000). En moltes ciutats hi havia escoles molt populars per a les arts interpretatives, per a matemàtiques i ciències avançades, per a mètodes especials d'ensenyament, per a formació en molts tipus de matèries de concentració especial com ara govern o salut.

Canvi d'objectiu de les escoles magnet

Tal i com es van concebre originalment, les escoles magnet oferien un camí pacífic a l'abolició de la segregació voluntària així com una oportunitat per crear escoles noves i molt atractives en els centres de les ciutats fora de les limitacions habituals de la política local y dels contractes sindicals, ja que formaven part dels recursos constitucionals. Sovint es finançaven i trobaven el professorat al marge de les polítiques locals habituals. Els directors de les escoles de les ciutats en declivi es van trobar amb algunes escoles on la gent lluitava per entrar, encara que es trobesin en barris no blancs. A mesura que els tribunals es van anar retirant, que l'objectiu d'abolir la segregació es va anar esborrant, i van començar a dominar, en la política estatal i federal, els sistemes de resultats basats en els exàmens, les coses van canviar.

El marc bàsic de la política educativa americana va passar, en la dècada més conservadora de 1980, de centrar-se en l'equitat a centrar-se en

els resultats, mesurats a través d'exàmens, i ha continuat en la mateixa línia. L'augment de la rendició de comptes i els interessos en els màxims resultats, la gran popularitat de l'elecció d'escola i la retirada de l'objectiu d'abolir la segregació, fan el paisatge educatiu d'avui molt diferent del que va originar les escoles magnet. Si tenim en compte aquestes tendències, potser no és sorprenent que moltes escoles magnet indiquin que han fet un canvi respecte de l'objectiu original d'abolició de la segregació.

El Departament d'Educació dels EUA ha dirigit tres revisions extenses dels programes magnet establerts amb l'ajuda del finançament de la Llei d'ajuda escolar d'emergència (ESAA en les seves sigles angleses) o les beques MSAP.⁴ El primer informe del Departament d'Educació, publicat el 1983, va descobrir que més del 60% de les escoles magnet analitzades estaven "amb una abolició total de la segregació" i la resta encara informaven d'una diversitat ètnica i racial substancial (Blank i altres, 1983). Aquest estudi es va fer abans del canvi en la Llei d'abolició de la segregació, però el 1991 el Tribunal Suprem ja autoritzava la finalització dels plans d'abolició de la segregació. La següent avaluació, publicada el 1996, va obtenir resultats menys positius: només el 42% dels nous programes magnet operaven d'acord amb les pautes òbvies d'abolició de la segregació (Steele i Eaton, 1996). Finalment, l'estudi sobre escoles magnet més recent, publicat pel Departament d'Educació el 2003, va trobar que el 57% dels nous programes magnet feien progressos en el combat contra l'aïllament racial, mentre que l'altre 43% experimentaven un *augment* en la segregació (Christenson i altres, 2003).⁵ Aquest estudi més recent, realitzat durant l'administració Bush, citava explícitament l'ús dels criteris d'admissió racialment neutrals com una possible explicació del fet que més del 40% dels becats de MSAP del 1998 indiquessin

4. Aquests estudis, tot i ser importants, només avaluen un subgrup de totes les escoles magnet que existeixen. Per exemple, entre 2007 i 2010, amb finançament MSAP només es van crear escoles magnet en quaranta-un districtes.

5. L'informe de 2003 analitzava els receptors de beques MSAP de 1998 a 2001. Mentre que els dos primers estudis del Departament d'Educació avaluaven l'efectivitat de les escoles magnet per reduir o eliminar l'aïllament de les minories, tal com s'indica en els objectius d'abolició de la segregació de cada programa, l'informe de 2003 no inclou una avaluació directa dels objectius d'abolició de la segregació.

nivells cada vegada més alts de segregació (Christenson i altres, 2003: 77). El tercer i últim estudi del Departament d'Educació no va analitzar els objectius d'abolició de la segregació. Tot i que aquest estretament dels objectius de la recerca no signifiquen necessàriament que els programes magnet ja no establissin aquests objectius d'abolició de la segregació *per se*, el fet que el Departament d'Educació no examínés allò que havia estat el principal objectiu dels dos primers informes és indicatiu del canvi de valors del govern.

La decisió del Tribunal Suprem de 2007 en el cas *Pares implicats* va provocar encara més obstacles a emprar la raça per produir o per continuar amb escoles magnet integrades d'acord amb plans magnet voluntaris que ja existien en moltes ciutats.

3. Matriculació dels alumnes a les escoles magnet

La matriculació a les escoles magnet varia considerablement respecte d'una escola no magnet, tant a nivell nacional com en cada regió del país. Les escoles magnet inscriuen més de dos milions d'alumnes, tot i que si aquestes escoles només segueixen un programa magnet parcial, llavors no tots els alumnes seguiran el programa magnet.

Taula 1. Inscripcions en escoles magnet i charter als EUA, per raça/ètnia (curs 2005-2006)⁶

		Blanc	Negre	Hispanà	Asiàtic	Nadiu americà	Total
Escoles magnet	Nombre	661.267	665.491	610.620	133.146	12.756	2.083.280
	%	31,7	31,9	29,3	6,4	0,6	99,9
Total d'escoles públiques	%	57	17	20	5	1	48.635.135

6. Les dades recollides en aquesta secció es basen en les designacions d'escola magnet i escola charter de la base de dades del Centre Nacional d'Estadístiques d'Educació (NCES en les seves sigles angleses). Com que les escoles magnet varien molt, és impossible saber amb quina precisió les identifiquen els estats que presenten les dades al NCES. Per exemple, una escola que funciona com a escola magnet, però que no està etiquetada oficialment com a tal, pot no ser designada com a escola magnet per un estat però sí per un altre. En altres estats, potser no s'etiqueta cap escola com escola magnet a l'hora de recollir dades.

Taula 2. Alumnat d'ingressos baixos a les escoles a què assisteix la mitjana d'estudiants, per raça i sector (%)

	Alumnat blanc	Alumnat negre	Alumnat hispà	Alumnat asiàtic	Alumnat nadiu americà
Escoles magnet	35,7	61,7	67,1	46,2	46,8
Total d'escoles públiques	31	59	59	36	51

4. Patrons de segregació a les escoles magnet

Observades les diferències en la composició racial agregada, és lògic que els patrons de segregació racial a nivell escolar de les escoles magnet i les que no ho són també siguin diferents. Mesurem l'aïllament racial comparant el percentatge d'alumnes blancs que van a escoles regulars i a escoles magnet. Definim escoles de minoria racialment aïllada aquelles escoles amb un entorn on els alumnes blancs representen menys d'un 10% del total de l'alumnat. Les escoles *blanques* racialment aïllades són aquelles on el 90% o més de l'alumnat és blanc. La taula 3 mostra el nombre i percentatge d'alumnes de cada grup racial/ètnic en les quatre categories d'escola, que es defineixen pel percentatge d'alumnes blancs en la columna de l'esquerra.

Taula 3. Alumnat en escoles magnet, per composició racial de l'escola i raça/ètnia de l'alumnat (curs 2005-2006)

Alumnat blanc a l'escola	Blancs		Negres		Hispanos		Asiàtics		Indis americans		Total	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
0-10%	22.222	3,4	314.733	47,3	316.123	51,8	37.715	28,3	3.077	24,1	693.870	33,3
10-50%	232.091	35,1	269.680	40,5	249.810	40,9	68.780	51,7	4.836	37,9	825.197	39,6
50-90%	312.792	47,3	79.322	11,9	42.977	7,0	25.621	19,2	4.114	32,2	464.826	22,3
90-100%	94.162	14,2	1.756	0,3	1.710	0,3	1.030	0,8	729	5,7	99.387	4,8
Total	661.267	100	665.491	100	610.620	100	133.146	100	12.756	100	2.083.280	

5. Variació dels patrons de segregació segons el disseny de les escoles magnet: evidències de dues enquestes

Les escoles magnet varien molt tant pel que fa al disseny com a l'estructura. Algunes escoles magnet mantenen el compromís amb la seva missió històrica d'ajudar a abolir la segregació dels alumnes, d'altres no. Els programes es poden centrar en diferents temes o èmfasis, per incloure tècniques d'aprenentatge o adquisició d'una llengua estrangera. Les escoles magnet també poden funcionar a partir d'un programa totalment magnet o tenir un programa magnet dins d'una altra escola. Les escoles magnet també empen requisits d'entrada competitiu o no competitiu. Molts programes magnet ofereixen assistència i transport gratuït, però d'altres no. La diversitat *entre* aquest grup d'escoles pot, doncs, oferir-nos una panoràmica interessant sobre les condicions i estructures que promouen la diversitat *dins* dels programes magnet.

Periòdicament, el Departament d'Educació dels EUA porta a terme una enquesta a una mostra nacional d'escoles escollides aleatòriament (Enquesta SASS, a escoles i professorat). En l'any acadèmic 2007-2008, la mostra incloïa aproximadament 7.000 escoles públiques regulars que educaven a més de 4,3 milions d'alumnes. Incloïa 506 escoles magnet amb aproximadament 500.000 alumnes. Vam comptabilitzar 449 escoles magnet regulars i 6.482 escoles no magnet. Vam completar aquestes dades amb l'enquesta del Projecte de Drets Civils portada a terme en la conferència anual d'Escoles Magnet d'Amèrica (MSA) l'abril de 2008. Les escoles magnet amb les quals estaven associades els enquestats educaven aproximadament 400.000 alumnes. Malgrat aquesta variació considerable entre la composició de les escoles i dels alumnes del districte, els enquestats van informar que, de mitjana, les seves escoles magnet comptaven amb una població estudiant representada per un 31% de blancs i un 63,5% d'alumnes amb baix poder adquisitiu. Aquesta enquesta feia

una sèrie de preguntes que l'enquesta federal no contemplava. Hi ha la necessitat òbvia d'una recerca més extensiva en el futur, però aquestes dades ja aporten una informació important i única en un moment de canvis ràpids en els sistemes d'elecció.

Els programes magnet dissenyats explícitament per integrar els estudiants i reduir l'aïllament racial representaven més o menys una tercera part de les escoles magnet entre els enquestats del SASS de l'any acadèmic 2007-2008. Aquestes escoles centrades en l'abolició de la segregació tenien una matriculació major de negres, hispans i persones amb domini limitat de l'anglès (LEP en les seves sigles angleses) i alumnes susceptibles de rebre beques menjador per dinar gratuïtament o a un preu reduït que no pas les escoles sense aquest objectiu. De la mateixa manera, gairebé un terç dels programes de la mostra recollida per les escoles magnet dels EUA van indicar que encara aplicaven aquests objectius d'abolició de la segregació (pel fet de tenir una sentència del Tribunal de conformitat amb els acords de l'Oficina de Drets Civils del Departament d'Educació (OCR), o gràcies a una acció voluntària per part de les autoritats escolars locals). Tanmateix, un conjunt combinat d'enquestats del MSA, les escoles dels quals ja no seguien l'objectiu d'abolició de la segregació –o no l'havien tingut mai– representaven més del 40% de totes les respostes. Un altre 12% deia que estaven en procés de canvi o ja havien canviat a factors racialment neutrals (és a dir, nivell de pobresa o geografia). En resum, els resultats de la mostra MSA suggeria que s'estaven produint canvis notables en relació als objectius d'abolició de la segregació en les escoles magnet.

Totes dues enquestes mostraven que la presència dels objectius d'abolició de la segregació estaven relacionats amb els patrons d'aïllament racial. En la mostra MSA més de tres quartes parts de les escoles *amb* objectius d'abolició de la segregació estaven substancialment integrades o estaven experimentant un augment gradual d'integració. Un percentatge molt més baix d'escoles magnet sense aquest objectiu eren escoles blanques racialment aïllades.

Segons la mostra del MSA de 2008, poc més del 35% de les escoles magnet que estaven en procés de canviar els objectius o ja els havien canviat per objectius racialment neutrals indicaven una reducció dels nivells

d'integració. Les escoles que havien canviat els objectius també tenien el percentatge més baix de programes magnets considerats substancialment integrats pels responents. Aquests patrons suggereixen que canviar els objectius d'abolició de la segregació és menys compatible amb mantenir una integració estable, almenys entre aquest grup d'escoles, tot i que hi havia una gran variació dins d'aquest grup.

Contingut educatiu especial

Els programes magnet sovint incorporen èmfasis especials per atraure un grup divers de famílies a l'escola (Goldring i Smrekar, 2000). Els informes de les escoles magnet que emfasitzen un cert enfocament en la instrucció (p. ex. Montessori) mostren un nombre equivalent –amb l'excepció d'un percentatge relativament més baix d'alumnes negres– d'alumnes de diferents races, entorns socioeconòmics i lingüístics quan es compara amb la població de les escoles sense cap enfocament instructiu específic.⁷ Els alumnes amb un domini limitat de l'anglès (LEP) o aprenents de llengua anglesa (ELL) i els alumnes hispans tendeixen més a inscriure's en escoles magnet centrades en l'adquisició de llengües estrangeres. Les escoles magnet duals, que fan la instrucció en dues llengües i la majoria d'alumnat són parlants nadius de totes dues estan dissenyades perquè els anglòfons adquireixin fluïdesa en aquestes dues llengües (que poques vegades adquireixen) i els parlants nadius d'espanyol, xinès o qualsevol altre grup lingüístic localment significatiu adquireixin fluïdesa en llengua anglesa. Aquestes escoles també tenen l'avantatge de considerar la llengua nadiua dels infants immigrants un recurs valuós enlloc d'un signe d'estatus baix. Així poden aprendre a partir d'una interacció continuada amb parlants nadius de l'anglès acadèmic que necessiten per relacionar-se en termes d'igualtat afavorint les relacions ètniques positives.

Algunes escoles magnet posaven el focus en el repte dels cursos d'AP (*Advanced Placement courses*) de nivell universitari. Però els estudiants

7. Aquesta pregunta la van plantejar només als enquestats pel SASS; l'enquesta MSA no incloïa una secció sobre el focus de les escoles magnet.

amb poc poder adquisitiu no s'inscrivien en aquests programes centrats en AP. Aquests cursos, avalats per un programa d'exàmens nacional, oferien als alumnes crèdits universitaris avançats en la majoria d'universitats. El 39% dels programes magnet centrats en AP comptaven amb alumnat de poder adquisitiu baix, comparat amb el 51% d'escoles no centrades en AP. De la mateixa manera, els programes magnet que oferien un programa de batxillerat internacional (*International Baccalaureate-IB*) –un altre programa que requereix un programa d'avaluació continuada rigorós– tenien menys alumnes pobres, tot i que les escoles magnet centrades en IB sí que presentaven un percentatge lleugerament superior d'alumnes negres (29% enfront del 24%) que els programes magnet no centrats en IB.

Un dels aspectes realment irònics de l'avaluació de les escoles magnet és que la seva essència consisteix a oferir alguna cosa fora del currículum normal i, en canvi, habitualment avaluen només amb els mateixos tests que utilitzen totes les escoles. Per tant, si un alumne aconsegueix plena fluïdesa en dues llengües, aprèn a dirigir una empresa comercial, desenvolupa una comprensió profunda de la història del govern, o borda un personatge de Shakespeare sobre l'escenari, aquests coneixements no tenen cap valor en les avaluacions tradicionals. Això vol dir que tots els càlculs dels efectes educatius de les escoles magnet bàsicament ignoren tot allò que les fa atractives. Una avaluació més sofisticada mostraria, sens dubte, molts més avantatges d'aquestes escoles.

Els programes magnet tradicionalment segueixen una o dues configuracions. D'una banda hi ha escoles magnet que tenen els seus propis edificis i que en les nostres enquestes se les anomena "escoles magnet globals". El segon tipus de magnets el formen els programes que es desenvolupen en escoles de barri tradicional, on alguns alumnes s'hi inscriuen per seguir el programa magnet amb un tema especial, mentre que la resta dels alumnes van a la mateixa escola però segueixen una educació no temàtica. D'això en diem "escola-dins-d'una-altra-escola".⁸

8. La majoria d'escoles que van participar en l'enquesta eren escoles magnet globals (70,2%). L'avaluació del Departament d'Educació del 1994 considerava que el 58% de les escoles magnet eren escoles magnet globals i el 38% eren escoles-dins-d'una-altra-escola (Steel i Levine, 1994).

Els programes magnet que es desenvolupen en tota l'escola, en comparació d'aquells programes que són només una part del que es fa a l'escola, atrauen més hispans i més alumnes LEP (que, per exemple, podrien provenir de programes magnet dins d'una escola que tinguessin un enfocament bilingüe). La majoria d'experts prefereixen de llarg les escoles magnet globals ja que una "escola dins d'una altra escola" pot produir una estratificació i separació a nivell de l'aula que sovint es relaciona amb la raça dins d'un mateix edifici escolar. Quan no hi ha polítiques per compensar explícitament aquesta tendència, l'elecció entre les escoles o dins d'elles tendeix a estratificar.

Dues tercers parts de les escoles magnet globals (66,1%) indicaven una integració substancial segons les seves polítiques actuals o un augment gradual dels nivells d'integració. Només la meitat de les "escoles dins d'una altra escola" presentaven el mateix grau d'integració. A més, el 16,6% de les escoles magnet-dins-d'una-altra-escola indicaven ser escoles d'una raça, cosa que suggereix que aquests programes magnet són menys eficaços que els de les escoles magnet globals, entre les escoles de l'enquesta MSA, a l'hora de crear escoles racialment diverses. Per moltes raons, els planificadors d'escoles magnet i els experts en drets civils tendeixen a preferir les escoles magnet globals.

Criteris d'admissió

Els primers plans d'abolició de la segregació ordenats pels tribunals o pels responsables de drets civils especificaven que l'assignació dels alumnes per escola, incloses les escoles magnet, s'havia de fer basant-se en l'interès i no en la capacitat, prohibien seleccionar mitjançant requisits d'admissió, i normalment es basaven en el sorteig quan es tractava d'una escola amb molta demanda. Avui en dia, les escoles magnet sovint tenen en compte tota una sèrie de factors a l'hora de seleccionar els alumnes, particularment si la demanda supera l'oferta de places. Aquests factors poden incloure entrevistes, recomanacions, reconeixement de necessitats especials, una prova, el lliurament de l'expedient acadèmic o un examen. La mostra SASS indica que les escoles magnet amb alguna mena

de requisit d'admissió (gairebé una tercera part de les escoles magnet de la mostra) atreien estudiants més racialment diversos. Aquestes escoles tenien un percentatge més baix d'alumnes blancs, i percentatges considerablement més alts d'alumnes negres; en canvi, els programes magnet que utilitzaven l'expedient acadèmic dels alumnes per a la seva admissió tenien un percentatge desproporcionat d'alumnes blancs (43% en front del 35%), així com un percentatge més baix d'alumnes negres i amb baix poder adquisitiu. Les escoles magnet que empraven altres tipus de consideracions d'admissió, aptituds o talents especials dels alumnes, tenien un percentatge més alt d'alumnes blancs i negres i un percentatge més baix d'alumnes amb baix poder adquisitiu o hispans. Les escoles magnet de la mostra SASS que empraven un examen d'admissió (però no un test de resultats estandarditzat) tenien un percentatge dues vegades superior d'alumnes asiàtics en comparació de les escoles magnet amb altres requisits d'admissió. Els alumnes negres, hispans, de baix poder adquisitiu i ELL tenien menys possibilitats d'inscriure's en escoles magnet amb tests d'admissió. Òbviament, alguns tipus de requisits d'admissió prioritzaven els alumnes amb famílies i barris amb un estatus socio-econòmic superior. Les escoles que utilitzaven l'entrevista com a part del procés d'admissió matriculaven un percentatge alt d'alumnes hispans i de baix poder adquisitiu i un percentatge més baix d'alumnes blancs.⁹ Les escoles magnet que tenien en compte les recomanacions com a part del procés d'admissió tenien un percentatge més alt d'alumnes negres (39% comparat amb el 31% en escoles sense recomanació) i un percentatge lleument superior d'alumnes amb baix poder adquisitiu. Òbviament, és important avaluar l'impacte de qualsevol mecanisme de selecció per als diferents grups socials.

Les tendències en aïllament racial varien segons els diferents tipus de requisits d'admissió. Per exemple, el programes magnet que requerien expedients acadèmics tenien menys possibilitats d'esdevenir escoles de minories aïllades, així com aquelles que buscaven talents especials. Al

9. Aquests patrons no es mantenien, o les diferències eren minúscules, quan s'examinaven escoles no magnet que empraven els mateixos tipus de processos per a les seves matriculacions.

contrari, les cada vegada més nombroses escoles magnet que empraven contactes personals o recomanacions per a les admissions –entrevistes i recomanacions– tenien nivells més alts d'aïllament racial (tant blanc com no blanc) que les escoles que no empraven aquests mètodes. Entre les escoles magnet incloses en l'enquesta MSA, un percentatge alt de les que utilitzaven treballs i entrevistes indicaven que estaven substancialment integrades o havien experimentat un augment d'integració durant l'última dècada, però que les escoles magnet que utilitzaven notes d'exàmens i/o proves experimentaven nivells d'integració més baixos.

Les dades de l'enquesta MSA mostren que les escoles amb criteris d'admissió no competitiu, com ara un sorteig o una inscripció oberta, estan més integrades. Per exemple, menys escoles amb admissió per sorteig tenien una única raça que les escoles magnet que utilitzaven criteris d'admissió competitiu. Els enquestats de les escoles magnet d'admissió oberta de la mostra MSA van posar en evidència l'existència d'un percentatge més alt d'escoles substancialment integrades i d'un dels percentatges més baixos d'escoles amb nivells reduïts d'integració. El missatge important aquí és que els planificadors han de tenir molt en compte els impactes probables de les diferents vies d'admissió en la composició de l'escola i convertir-ho en una part important del pla.

Assistència i transport

L'assistència a les famílies i comunitats és un component molt important per tal d'oferir un accés igual a tots els infants a les oportunitats d'una escola magnet (Fuller, Elmore i Orfield, 1996). No es poden seleccionar els alumnes per a una escola magnet si ni ells ni els seus pares coneixen els programes i difícilment hi aniran si no se senten benvinguts a l'escola. L'assistència pot ser en forma de sessions informatives o fires en diferents punts de la comunitat, un centre d'informació per a pares (Cookson, 1994), treballadors del districte dedicats a aquesta tasca, o publicacions que promouen el coneixement sobre l'escola. En casos de minories lingüístiques i nous immigrants, la comunicació en la seva llengua i la inscripció en persona són molt importants.

La gran majoria dels enquestats en la mostra del MSA¹⁰ indicaven que les seves escoles rebien alguna mena d'ajuda. I també tenien una assistència especial per atraure alumnes a les escoles magnet amb uns nivells d'integració més extensius.

El fet d'oferir transport gratuït als alumnes amb ajudes al transport per augmentar la diversitat racial va ser un requisit de les guies HEW¹¹ d'abolició de la segregació de 1965, que indicaven tot allò que era necessari perquè el districte complís amb la Llei de Drets Civils de 1964 (Orfield, 1969).¹² Com a resultat, el transport gratuït s'ha considerat durant molt de temps un dels elements que ajuden les escoles a assegurar que tots els alumnes s'inscriguin en el programa de la seva elecció, sense tenir en compte la situació familiar, les diferències lingüístiques, l'estatus socioeconòmic, o l'aïllament racial/ètnic.

Les famílies de minories o d'ingressos baixos sovint no tenen transport propi i, per tant, l'elecció dels programes sense transport en un entorn urbà dependria en gran mesura de la classe social i de la raça.

L'enquesta MSA –portada a terme abans de la crisi financera i de les creixents preocupacions sobre el cost del combustible¹³– va concloure que els alumnes blancs representaven gairebé una tercera part de l'alumnat en un programa magnet mitjà que oferís transport gratuït, si es compara amb el 23% en escoles magnet que no oferien transport gratuït. Els enquestats també van indicar que gairebé el 12% de les escoles amb una gran majoria d'una raça no oferien transport gratuït als seus alumnes, un percentatge bastant més alt que el d'aquelles escoles que sí que oferien transport però que encara estaven segregades (6,4%).

10. L'enquesta SASS no preguntava sobre els mètodes d'assistència.

11. HEW són les sigles del Departament de Salut, Educació i Benestar, una agència precursora del Departament d'Educació dels EUA.

12. Complir amb la Llei de Drets Civils de 1964 va esdevenir particularment important per als districtes després de l'aprovació de la Llei d'Educació primària i secundària de l'any següent, que augmentava el finançament federal per a les escoles, però que incloïa una provisió que permetia retenir diners si el districte no aplicava l'abolició de la segregació.

13. L'enquesta SASS no preguntava sobre l'ajuda per al transport.

6. Demanda dels pares per a escoles magnet

La demanda de programes i escoles és essencial per garantir l'èxit de qualsevol política d'elecció escolar. Per tal que les escoles magnet siguin un èxit i estiguin integrades, és necessari assegurar la demanda per part d'una gran varietat de pares. Tradicionalment, els pares han mostrat un interès considerable en les escoles magnet; per exemple, una anàlisi va trobar que tres quartes parts dels districtes amb escoles magnet tenien més demanda que oferta de places (Blank, Levine i Steel, 1996).

Tanmateix, en qualsevol sistema d'elecció complex, hi ha algunes opcions que tenen més demanda que d'altres. En el cas de les escoles magnet, alguns programes són més "magnètics" en el sentit de ser atractius per als alumnes i de crear demanda per a aquella escola. També es poden donar diferents nivells de demanda segons els grups racials i socioeconòmics, ja que les famílies poden tenir preferències diferents segons factors com ara el tema de l'escola, la reputació o la localització geogràfica.

La gran majoria d'enquestats indicaven que la demanda dels pares per a les escoles magnet havia augmentat en l'última dècada. No obstant, mentre que gairebé la meitat indicava que la demanda havia augmentat entre tots els grups de pares, un altre 19% afirmava que la demanda havia augmentat només entre alguns grups, cosa que suggeriria que algunes escoles de la mostra tenien problemes per atraure un ventall ampli de pares. En aquesta mostra, l'augment de demanda per als programes magnet entre *tots* els grups de pares es vinculava amb nivells d'integració estables o en augment, així com amb la presència d'objectius d'abolició de la segregació. Aquests patrons poden suggerir que els pares valoren l'èmfasi que moltes escoles magnet han donat tradicionalment a crear entorns escolars racialment diversos. A més, el tipus d'escoles magnet i les ajudes especials a les famílies i als alumnes també tenen un paper important en

la demanda dels pares. Les escoles magnet-dins-d'una-altra-escola tendeixen a estar relacionades amb una demanda forta en l'enquesta MSA, i les ajudes també semblen augmentar la demanda dels pares.

7. Professorat a les escoles magnet

El professorat de les escoles públiques continua estant per darrere de la matriculació d'alumnes pel que fa a la composició racial. En general, els professors blancs representen el 85% del personal docent, mentre que el percentatge d'alumnes és del 56% (Frankenberg, 2008). Els programes magnet donen feina a un professorat racialment més divers que les escoles no magnet (tot i que, com en la resta d'escoles públiques, la diversitat entre el professorat està per darrere de la de l'alumnat). Només el 75% dels professors d'escoles magnet de la mostra SASS s'identificaven com a blancs, en comparació del 86% de professors de les escoles no magnet. Val a dir, tanmateix, que el percentatge de professors negres en les escoles magnet és més del doble que el percentatge de professors negres en les escoles no magnet. Les escoles magnet també han indicat una sobre-representació de la limitada cantera de professorat hispà.

Taula 4. Nombre i percentatge de professors per raça/ètnia (curs 2007-2008)

	Nombre de professors	Prof. hispans	Prof. blancs	Prof. negres	Prof. asiàtics	Prof. indis americans
Magnet	29.658	9%	75%	13%	3%	1%
No-Magnet	290.885	5%	86%	6%	2%	1%
Total	320.543	5%	85%	7%	2%	1%

Els professors de les escoles magnet presenten una diversitat racial superior a la del professorat de les escoles no magnet en totes les regions del país, però la sobre-representació de professors negres i hispans és particularment aparent al Sud. Només dues tercers parts dels professors

la mostra d'escoles magnet del Sud eren blancs, comparat amb el 80% en les escoles no magnet de la regió. Gairebé una quarta part dels professors d'escoles magnet del Sud eren negres i una desena part hispans. Tot i que aquests percentatges són més baixos que els dels alumnes de la regió (40% i 19%, respectivament), el Sud supera altres regions en termes de diversitat del professorat en les escoles magnet. Aquests patrons poden ser el resultat d'una voluntat deliberada de crear un cos docent més divers, ja que les escoles estan centrades en la creació d'un alumnat més divers, potser com a part dels primers plans d'abolició de la segregació.

Les escoles magnet substancialment integrades de la mostra MSA estaven associades a nivells més baixos de renovació del professorat. Una recerca extensiva als EUA mostra que l'efectivitat educativa dels professors és baixa quan comencen i augmenta substancialment després d'alguns anys d'experiència. Típicament, els professors amb menys experiència es troben en escoles amb una alta taxa de pobresa i en escoles no blanques, i sovint marxen abans d'haver obtingut l'experiència suficient per ser eficients. Un percentatge desproporcionat d'escoles magnet substancialment integrades (més d'una tercera part) indicaven percentatges més baixos de renovació del professorat que les escoles del voltant. A més, gairebé el 70% de les escoles amb baixos percentatges de renovació del professorat experimentaven nivells d'integració més alts o ja estaven substancialment integrades.

8. Conclusions

Les escoles magnet ofereixen un exemple convincent d'elecció escolar estructurat explícitament per augmentar la integració racial, tot i que aquest objectiu està flaquejant. L'existència dels objectius d'abolició de la segregació estan associats amb un entorn més divers. Els enquestats també suggereixen que els programes dirigits a incloure comunitats diverses estan més associats amb nivells alts d'integració racial, així com les escoles que ofereixen transport gratuït a tots els alumnes.

Els programes magnet centrats en llengües estrangeres o que ofereixen cursos que suposen un repte (p. ex. els cursos d'AP o batxillerat internacional) tenen més possibilitats d'integració que els cursos magnet centrats en enfocaments d'instrucció específica o programes de talents.

Les polítiques d'admissió de les escoles magnet estan associades amb els diferents nivells de diversitat. Si analitzem específicament els diferents tipus de requisits, els enquestats de l'estudi MSA indiquen que els programes magnet amb criteris d'admissió competitiu, sobretot proves, resultats de tests i mitjanes de resultats, tenen menys possibilitats de ser escoles integrades que aquelles que utilitzen entrevistes o treballs. Els enquestats de l'estudi MSA de les escoles magnet amb una admissió a través de sorteig o amb procediments d'inscripció oberta tenen els nivells més alts d'integració.

Les escoles magnet globals tenen més possibilitats de ser escoles integrades que les escoles magnet-dins-d'una-altra-escola. Els programes magnet globals atrauen un percentatge més alt d'alumnes negres i alumnes amb baix poder adquisitiu que les escoles-dins-d'una-altra-escola. En les escoles racialment diverses, hi ha menys renovació del professorat i una demanda per part dels pares més alta que en la resta de grups. També hem descobert més diversitat racial entre el professorat a les escoles

magnet que a les escoles públiques regulars. En particular, el percentatge de professors negres a les escoles magnet és més del doble que el de les escoles no magnet. Les escoles magnet també tenen una sobrerrepresentació de professors hispans. Aquests patrons poden ser el resultat d'una voluntat deliberada de crear un cos docent més divers ja que les escoles estan centrades en la creació d'un alumnat divers. Això formava part típicament dels plans d'abolició de la segregació.

Amb la tendència de permetre una major elecció de l'escola pública per part de les famílies, és important entendre com estructurar aquesta elecció per promoure la diversitat. L'emergència de les escoles magnet formava part d'una recerca urgent per tal de combinar l'abolició de la segregació i la innovació educativa i oferir una manera de mantenir les famílies de classe mitjana en els centres de les ciutats dels quals estaven fugint. Va ser tot un èxit. En molts llocs, l'objectiu original es va perdre a causa de la pressió del canvi de lleis i de polítiques. L'experiència en moltes ciutats demostra que sota unes polítiques adequades, les escoles magnet poden crear maneres beneficioses i àmpliament acceptades d'aconseguir la integració i l'elecció educativa alhora. Si reforcem les polítiques de drets civils en aquestes institucions i les apliquem de forma més àmplia en altres sistemes d'elecció podrem començar a invertir la tendència de resegregació de la societat americana.

Abans de la creació generalitzada d'escoles magnet en la dècada de 1970, la idea que es podia convèncer els pares de les comunitats privilegiades de transferir els seus fills voluntàriament a una escola que també acceptava un nombre substancial d'infants pobres de diferents grups ètnics era només una teoria. Fins i tot després de crear-les, no quedava clar si era una solució temporal o definitiva. L'experiència d'aquests trenta anys demostra que hi ha famílies que prendran aquesta decisió en les circumstàncies adequades si se'ls ofereixen unes oportunitats educatives prou atractives tant per a ells com per als seus fills. També demostra que les escoles fortes creades per aquest moviment han suportat generacions d'alumnes i que no es tractava senzillament d'una estratègia a curt termini de les famílies fins que poguessin traslladar-se a una zona blanca. L'experiència demostra que si els programes són atractius, les famílies benestants enviaran els seus fills a les escoles que es troben en les co-

munitats més pobres i amb minories més segregades, sempre i quan el programa sigui bo i el mètode d'assignació els asseguri que els seus fills estaran en escoles perfectament integrades per raça o classe, és a dir, que no estaran socialment aïllats en una escola amb pocs alumnes del seu mateix entorn. L'experiència mostra que algunes d'aquestes escoles han desenvolupat reputacions molt positives i han rebut premis que fan que cada vegada més pares vulguin portar-hi els seus fills. De fet, aquest ha acabat per ser un dels problemes amb què es troben. Per tal d'assegurar la integració i la composició racial estable de l'alumnat, s'han de deixar places per al grup amb menys elecció, una cosa que es pot percebre com injusta, per exemple, pels alumnes blancs que no poden obtenir una plaça a l'escola perquè tenen prioritat els afroamericans o els hispans, o a l'inrevés. Als EUA sempre hi ha hagut una profunda tensió entre els que creuen en els drets individuals que s'han d'abordar sense tenir en consideració la raça i els que creuen en els drets grupals que sorgeixen d'una història de tracte clarament diferenciat. Mentre els tribunals i les agències governamentals recolzaven amb força les polítiques d'integració i condicionaven les ajudes federals a la integració, tot plegat quedava fora de la política i la barreja racial i ètnica resultant era àmpliament acceptada. Un cop el Tribunal Suprem va anul·lar les ordres d'abolició de la segregació, les coses van canviar, hi havia molta pressió per acabar amb els estàndards d'abolició de la segregació en algunes ciutats tot i que molts educadors preferien continuar amb aquestes polítiques d'èxit.

Quan es van deixar de banda les polítiques d'integració, la tendència de les escoles magnet interracials va ser la de tornar a segregar ràpidament. Una vegada que una antiga escola magnet es convertia en una escola desproporcionadament negra o hispana o blanca es feia menys atractiva per a la resta de grups, i tendia ràpidament a la resegregació, perdent així la qualitat magnètica per a un o més grups de famílies. Quan això passa, i una escola magnet es torna tota negra o hispana, sovint perd els alumnes de classe mitjana de totes les races i s'acosta més i més a una escola normal segregada de baix poder adquisitiu. En l'altre extrem de la balança, quan una escola magnet es torna molt blanca (i asiàtica en algunes regions; als EUA els alumnes asiàtics obtenen els millors resultats de mitjana en els exàmens) tendeix a perdre la integració racial i de classe

i a assimilar-se a una escola benestant suburbana o privada. Per tant, ja no serveix com a pont entre grups socials ni ofereix una oportunitat preciosa per a la mobilitat dels alumnes de color del centre de la ciutat on aquesta mena d'oportunitats són escasses. Aquells alumnes no blancs que aconseguen entrar en aquesta mena d'escoles no formen part d'una escola ben integrada on la seva cultura estigui ben representada, sinó que formen part d'un petit grup forà amb tota la incomoditat de la integració simbòlica.

El transport públic i gratuït és essencial per a qualsevol tipus d'escola magnet que ofereixi oportunitats als alumnes que viuen en una zona àmplia. En la crisi financera actual que es viu als EUA, el transport gratuït a les escoles magnet està amenaçat o directament s'està eliminant en algunes ciutats. Sense transport gratuït, l'accés dels alumnes que viuen més allunyats depèn dels ingressos de la família i de la capacitat d'oferir transport privat. Això és fonamentalment contradictori amb l'objectiu inicial de l'educació magnet. Quan s'elimina el transport argumentant que seria millor invertir en les escoles regulars, s'estan tractant les oportunitats que ofereixen les escoles magnet com si tinguessin només un objectiu social. De fet, transferir un alumne d'una escola menys eficient i empobrida a una escola magnet més eficient és un tractament educatiu fort i s'hauria de tenir en compte com a tal en els debats pressupostaris.

Un atac més ampli es basa en els esforços per eliminar senzillament les escoles magnet en nom de l'equitat o la igualtat fiscal entre totes les escoles de la ciutat. És molt fàcil entendre per què les escoles no magnet envegen la reputació i els modestament millors recursos de les escoles magnet. En un món ideal, és clar, seria millor que totes les escoles fossin molt atractives i socialment diverses. Però com que no hi ha polítiques que promoguin això a gran escala per a escoles d'entorns socials i econòmics molt diferents i com que, per definició, això sacrifica l'objectiu important de crear escoles que preparin els alumnes per a la vida en una societat diversa, no hi ha una resposta correcta. Tanmateix sí que hi ha tensions i batalles serioses pels recursos, i és important que els líders educatius continuïn explicant les bases empíriques de les seves polítiques.

La intenció original de les escoles magnet era oferir una oportunitat especial a un grup divers d'alumnes, i no fer-ho partint de la base de

capacitats o fites preexistents. A mesura que les escoles magnet es van fer més populars i competitives, amb més alumnes sol·licitant la seva inscripció que els que podien ser admesos, es va presentar la temptació forta d'analitzar els alumnes per a la seva admissió. Els resultats dels tests, no obstant, acostumen a estar molt relacionats amb l'estatus social i econòmic de la família així com de la formació educativa prèvia, cosa que fa que aquest enfocament sigui molt més procliu a acceptar els alumnes més privilegiats i a deixar de banda aquells amb un entorn més desigual. Aquesta aproximació modifica l'objectiu primari de l'escola que és el d'expandir les oportunitats i crear ponts contra l'estratificació social i el transforma en un que selecciona aquells alumnes amb més possibilitats de tenir bons resultats acadèmics, un objectiu fonamentalment diferent.

És impossible maximitzar tots els objectius alhora. Si volem crear escoles diverses sense mecanismes d'elecció i la societat segueix sent molt desigual i segregada geogràficament, l'alternativa a l'elecció és la reassignació obligatòria de grans nombres d'alumnes i professors. Això és exactament el que els tribunals dels EUA van ordenar en moltes de les grans àrees urbanes de les ciutats del nord i del sud a principis de la dècada de 1970. Si la diversitat és l'objectiu principal, i hi ha moltes raons educatives i socials perquè així sigui, una política amb èxit hauria de tenir una assignació d'alumnes tant obligatòria com voluntària a partir de polítiques específiques sobre la composició resultant de les escoles, perquè, en cas contrari, les escoles seran segregades. (És clar, existeixen polítiques d'habitatge que poden canviar la composició d'un barri i de les seves escoles, però aquestes polítiques han demostrat ser més difícils d'implementar). Si no es fa cap d'aquestes coses, el resultat seran escoles altament segregades i desiguals amb tots els costos socials i educatius que això provoca.

Les escoles charter s'han fet molt populars als EUA des que es van crear fa dues dècades a l'estat de Minnesota. Atrauen als conservadors perquè no estan sota el control de les autoritats escolars locals però reben fons públics i han d'oferir educació gratuïta als seus alumnes. Són bàsicament escoles magnet sense les normes de drets civils, tot i que tampoc no mostren el nivell d'innovació educativa que es pot trobar en les escoles magnet. Normalment tenen una manca de polítiques de diversi-

tat, presenten encara més segregació que les escoles públiques regulars, no ofereixen transport, i moltes d'elles tenen requisits especials per als pares i sovint no responen a poblacions especials, com ara infants de llars de parla no anglesa (una cinquena part dels alumnes dels EUA) o alumnes d'educació especial. No estan obligats a oferir un currículum especial. Malgrat les moltes reivindicacions de la recerca educativa, i la producció d'algunes escoles fantàstiques, les proves no mostren que les escoles charter, en general, siguin més efectives educativament parlant que les escoles públiques regulars. Sí que tenen avantatges polítics, no obstant, ja que creen més elecció en llocs on no n'hi havia i on les escoles eren febles, responen a les creences anti-govern i pro-mercat de molts, i eviten els temes legals i polítics sensibles de subvencionar les escoles privades en una societat on la separació d'església i estat és un valor important per gairebé el noranta per cent dels alumnes de les escoles públiques. No mostren, tanmateix, cap promesa significativa de crear escoles diverses o més efectives educativament.

Les escoles magnet no són la solució perfecta, de vegades ni tant sols són atractives, però sovint ofereixen la millor solució disponible per aconseguir dos objectius molt importants: crear entorns educatius diversos en una societat extremadament diversa amb gran segregació per raça i per classe, i posar a l'abast escoles innovadores i creatives que ofereixin serveis molt atractius per a moltes famílies. No obstant, només poden aconseguir aquest doble objectiu quan implementen les polítiques bàsiques de drets civils i quan la nova oferta educativa es fa efectiva.

A mesura que les societats europees es van diversificant i s'enfronten a més riscos de segregació ètnica i estratificació, crec que s'ha de considerar seriosament el model d'escola magnet. Les decisions constitucionals més importants del Tribunal Suprem dels EUA i l'aprovació de la Llei de drets civils més radical en la història dels EUA el 1964 va portar els EUA a experimentar les maneres més variades de lluita contra la segregació i la desigualtat a les escoles. Les escoles magnet van resultar ser una manera políticament acceptable de combinar l'abolició de la segregació amb l'oferta d'oportunitats educatives especials. Mereixen ser tingudes en consideració en qualsevol societat que estigui tractant amb una segregació i desigualtat important a les escoles.

De l'experiència americana en podem extreure diverses lliçons importants. En primer lloc, l'elecció d'escola no produeix una diversitat duradora i substancial si no es fa a partir d'unes normes fonamentals del sistema d'elecció. La tendència natural de l'elecció no regulada és l'estratificació. En segon lloc, les escoles que es prefereixen són aquelles que ofereixen opcions educatives valuoses i aquelles que requereixen un esforç seriós per crear-se i mantenir-se. Crear una escola magnet creïble i efectiva requereix una inversió econòmica i un lideratge educatiu per tal d'escollir un tema atractiu, aconseguir una persona que vulgui i pugui implementar-lo, equipar l'escola de forma adient i avaluar la seva oferta en el mercat, etc. És millor començar a poc a poc i crear escoles magnet fortes que córrer, invertir massa poc i devaluar la idea anomenant qualsevol escola amb un mínim d'oferta "escola magnet". En tercer lloc, les escoles magnet han de seleccionar activament i inscriure alumnes que assegurin la diversitat per tal de poder oferir una garantia contra la resegregació. En quart lloc, no han de fer proves d'admissió, especialment proves clarament vinculades amb l'estatus de la família, sinó fer l'assignació per sorteig entre els alumnes interessats dins de la diversitat de categories. En cinquè lloc, el transport gratuït i la informació adient als pares són essencials per a l'equitat dins de les escoles.

Les escoles magnet no són la panacea. No són prou poderoses per eliminar les desigualtats que els alumnes porten de casa seva i de les seves comunitats, però sí que marquen la diferència. Els temes racials no desapareixen però aquestes escoles creen les condicions positives per poder-los canviar. Anomenar una escola "magnet" no és suficient, és necessari treballar dur durant molt de temps per fer-la realitat.

Cada país i cada comunitat té les seves pròpies experiències, però aquestes experiències han estat similars arreu dels EUA. Hi ha pocs models amb un resultat creïble a l'hora de lluitar simultàniament contra la polarització ètnica i la desigualtat educativa. Les escoles magnet en són un. En la meua experiència, els directors de les escoles magnet dels EUA sempre reben amb ganes els visitants, algunes d'aquestes escoles tenen bones pàgines web, moltes tenen programes bilingües d'espanyol i anglès, i estic convençut que moltes estarien encantades de respondre els dubtes dels educadors espanyols.

Bibliografia

- BALLOU, D., GOLDRING, E., i LIU, K. (2006). *Magnet schools and student achievement*. National Center for the Study of Privatization in Education. Nova York: Teachers College, Columbia University.
- BETTS, J., ZAU, A.C., i RICE, L.A. (2003). *Determinants of student achievement: New evidence from San Diego*. San Francisco, CA: Public Policy Institute of California.
- BETTS, J., RICE, L. A., ZAU, A.C., TANG, Y. E. i KOEDEL, C. R. (2006). *Does school choice work?: Effects on student integration and achievement*. San Francisco, CA: Public Policy Institute of California.
- BIFULCO, R., COBB, C. D. i BELL, C. (2008). *Do magnet schools outperform traditional public schools and reduce the achievement gap? The case of Connecticut's interdistrict magnet school program*. Occasional Paper No. 167. Nova York: National Center for the Study of Privatization in Education.
- BLANK, R. (1989). *Educational effects of magnet high schools*. Madison, WI: National Center on Effective Secondary Schools.
- BLANK, R. K., DENTLER, R., BALTZELL, D. C., CHABOTAR, K. (1983). *Survey of magnet schools. Analyzing a model for quality integrated education*. Informe final d'un estudi Nacional. 10-11 (Departament d'Educació dels EUA).
- BLANK, R., LEVINE R., i STEELE, L. (1996). "After fifteen years: Magnet schools in urban education". A B. FULLER, R.F. ELMORE, i G. ORFIELD (eds.), *Who chooses? Who loses? Culture, institutions, and the unequal effects of school choice* (p. 154-172). Nova York: Teachers College Press.
- BOOKER, K., SASS, T.R., GILL, B., i ZIMMER, R. (2008). *Going Beyond Test Scores: Evaluating Charter School Impact on Educational Attainment*

- in Chicago and Florida*. Occasional Paper N. 169. Nova York: National Center for the Study of Privatization in Education.
- CENTER FOR EDUCATION POLICY (2006). *From the capital to the classroom: Year 4 of the No Child Left Behind Act*. Washington, D.C.: Center for Education Policy.
- CHRISTENSON, B., EATON, M., GARET, M., MILLER, L., HIKOWA, H., DUBOIS, P. (2003). *Evaluation of the Magnet Schools Assistance Program*. Departament d'Educació dels EUA, Oficina del Sotsecretari, Washington, D.C.
- CLINCHY, E. (1993). "Magnet schools matter". *Education Week*. December 8.
- COBB, C. D. i GLASS G. V. (1999, January). "Ethnic segregation in Arizona charter schools". *Education Policy Analysis Archives*, 7, No. 1.
- COHEN, E. i LOTAN, R. (1995). "Producing Equal-Status Interaction in the Heterogeneous Classroom". *American Educational Research Journal*, 32, p. 99-120.
- COLEMAN, J. S., CAMPBELL, E. Q., HOBSON, C. J., MCPARTLAND, F., MOOD, A. M., WEINFELD, F. D. i altres (1966). *Equality of educational opportunity*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office.
- COOKSON, P. (1994). *School choice: The struggle for the soul of America education*. New Haven, CT: Yale University Press.
- CRAIN, R. L. (1992). *The effectiveness of New York City's career magnet schools: An evaluation of ninth grade performance using an experimental design*. Berkeley, CA: National Center for Research in Vocational Education.
- CULLEN, J. B., JACOB, B. A., i LEVITT, S. D. (2005, June). "The impact of school choice on student outcomes: An analysis of the Chicago Public Schools". *Journal of Public Economics*, Elsevier, 89 (5-6), p. 729-760.
- DENTLER, R. A. (1991). *The national evidence on magnet schools*. Los Alamitos. Califòrnia: Southwest Regional Laboratory for Educational Research and Development.
- DOYLE, M., FELDMAN, J., OUIMETTE, M., WAGNER, S. i TUNG, R. (2003, abril). *Students speak: School choice in the Boston pilot high schools*. Paper presentat a l'encontre del New England Educational Researchers Organization, Amherst, MA.

- EATON, Susan (2010, 27 de maig). "The Pull of Magnets". *The Nation*. En línia: <<http://www.thenation.com>>.
- ENGBERG, J., EPPLE, D., IMBROGNO, J., SIEG, H. i ZIMMER, R. (2011). "Bounding the Treatment Effects of Education Programs that Have Lotteried Admission and Selective Attrition". Columbia University, Center for the Study of Privatization in Education, 11 d'abril.
- FRANKENBERG, E. i LEE, C. (2003). "Charter schools and race: A lost opportunity for integrated education". *Education Policy Analysis Archives*, 11, p. 32.
- FRANKENBERG, E., with SIEGEL-HAWLEY, G. (2008, gener). *Are Teachers Prepared for America's Diverse Schools? Teachers Describe their Preparation, Resources and Practices for Racially Diverse Schools*. Los Angeles: Civil Rights Project/Proyecto Derechos Civiles.
- FREY, W. H. (2001, juny). "Melting pot suburbs: A census 2000 study of suburban diversity". *Census 2000 Series*. The Brookings Institution Center on Urban and Metropolitan Policy.
- FULLER, B., ELMORE, R. F. i ORFIELD, G. (eds). (1996). *Who chooses? Who loses? Culture, institutions, and the unequal effects of school choice*. Nova York: Teachers College Press.
- GAMORAN, A. (1996). "Student achievement in public magnet, public comprehensive, and private city high schools". *Educational Evaluation and Policy Analysis* 18, p. 1-18.
- GARCIA, D. (2008). "The impact of school choice on racial segregation in charter schools". *Educational Policy*, 22, p. 805.
- GOLDRING, E., i HAUSMAN, C. (1999). "Reasons for parental choice in urban schools". *Journal of Education Policy*, 4(5), p. 469-490.
- GOLDRING, E. i SMREKAR, C. (2000). "Magnet Schools and the Pursuit of Racial Balance". *Education and Urban Society*, 33(17).
- HOLME, J. J. (2002, estiu). "Buying homes, buying schools: School choice and the social construction of school quality". *Harvard Educational Review*, 72, p. 177-205.
- INSTITUTE ON RACE & POVERTY (2010). *Failed Promises: Assessing Charter Schools in the Twin Cities*. Minneapolis, MN: Institute on Race & Poverty at University of Minnesota Law School.

- LEE, C. (2006). *Denver public schools: Resegregation, Latino style*. Cambridge, MA: The Civil Rights Project at Harvard University.
- LINN, R. L., i WELNER, K. G. (eds.). (2007). *Race-conscious policies for assigning students to schools: Social science research and the Supreme Court cases*. Washington, DC: National Academy of Education.
- LISSITZ, R. W. (1992, gener). *Assessment of student performance and attitude: St. Louis metropolitan area court ordered desegregation effort*. Saint Louis: Voluntary Interdistrict Coordinating Council. Report submitted to the Voluntary Interdistrict Coordinating Council.
- MA, J. S. i KURLAENDER, M. (2005). "The future of race-conscious policies in K-12 public schools: Support from recent legal opinions and social science research". A J. C. BOGER i G. ORFIELD (eds.), *School resegregation: Must the south turn back?* (p. 239-60). Chapel Hill, NC: The University of North Carolina Press.
- METZ, M. H. (1986). *Different by design: The context and character of three magnet schools*. Boston, MA: Routledge and Kegan Paul.
- MING, R. (2000). "Desegregation in a diverse and competitive environment: Admissions at Lowell High School". *Urban Education*, 37, p. 173-192.
- ORFIELD, G. (1969). *The reconstruction of southern education: The schools and the 1964 Civil Rights Act*. Nova York: Wiley Interscience.
- ORFIELD, G. (1978). *Must we bus? Segregated schools and national policy*. Washington D.C.: The Brookings Institution.
- ORFIELD, G. (2007). "Prologue: Lessons Forgotten". A E. FRANKENBERG & G. ORFIELD (eds.), *Lessons in integration: Realizing the promise of racial diversity in American schools* (p. 1-6). Charlottesville, VA: University of Virginia Press.
- ORFIELD, G. i EATON, S. E. (1996). *Dismantling desegregation: The quiet reversal of Brown v. Board of Education*. Nova York: The New Press.
- ORFIELD, G., FRANKENBERG, E., i GARCES, L. M. (2008). "Statement of American Social Scientists of Research on School Desegregation to the U.S. Supreme Court in Parents v. Seattle School District i Meredith v. Jefferson County," *The Urban Review* 40(1), p. 96-136.
- ORFIELD, G. i LEE, C. (2005). *Why segregation matters: Poverty and edu-*

- catational inequality*. Cambridge, MA: The Civil Rights Project at Harvard University.
- ORFIELD, G. i LEE, C. (2007). *Historic reversals, accelerating resegregation, and the need for new integration strategies*. Los Angeles: The Civil Rights Project/Proyecto Derechos Civiles, UCLA.
- PETTIGREW, T. i TROPP, L. (2006). "A meta-analytic test of intergroup contact theory". *Journal of Personality and Social Psychology*, 90, p. 751-783.
- POPPELL, J. i HAGUE, S. (2001, abril). *Examining indicators to assess the overall effectiveness of magnet schools: A study of magnet schools in Jacksonville, Florida*. Informe presentat davant de l'Associació educativa americana. Seattle, Washington, 10-14.
- RAYWID, M. A. (1989). *The case for public schools of choice*. Bloomington, IN: Phi Delta Kappa Educational Foundation.
- ROSSELL, C. H. (2005, primavera). "Magnet Schools: No Longer Famous, But Still Intact". *Education Next*, 44-45.
- SMREKAR, C., i GOLDRING, E. (1999). *School Choice in Urban America: Magnet Schools and the Pursuit of Equity*. New York: Teachers College Press.
- STEELE, L. i EATON, M. (1996). *Reducing, Eliminating, and Preventing Minority Isolation in American Schools: The Impact of the Magnet Schools Assistance Program*. American Institutes for Research. Departament d'Educació dels EUA. Oficina del Sots secretari, Washington, D.C.
- STEELE, L. i LEVINE, R. (1994). *Educational innovations in multiracial contexts: The growth of magnet schools in American education*, 49-50. Departament d'Educació dels EUA. Oficina del Sotssecretari.

Nota sobre l'autor

Gary Orfield és professor d'educació, dret, ciències polítiques i planificació urbana de la Universitat de Califòrnia, Los Angeles, i co-director de la institució The Civil Rights Project. Ha tingut un paper destacat en l'estudi dels drets civils, la política educativa, la política urbana i la igualtat d'oportunitats de les minories als Estats Units. Les seves recerques han exercit un gran impacte en el desenvolupament de polítiques públiques en aquests camps de coneixement i així se li ha reconegut amb nombrosos premis. A més del seu treball acadèmic, Orfield ha estat implicat en el disseny i discussió de diverses polítiques governamentals i ha exercit com a testimoni expert en diverses dotzenes de casos judicials relacionats amb la defensa de drets civils.

Entre les seves publicacions més recents:

- *Lessons in Integration: Realizing the Promise of Racial Diversity in America's Public Schools* (amb E. Frankenberg) (2007)
- *Expanding Opportunity in Higher Education* (amb P. Gandara i C. Horn) (2006)
- *Latino Educational Opportunity: New Directions for Community Colleges*, 133 (2) (amb C. Horn i S. Flores) (2006)

Debats d'Educació

1. **Els pilars de l'educació del futur.** Juan Carlos Tedesco. Maig 2005, 22 p.
2. **L'educació del futur i els valors.** Javier Elzo. Maig 2005, 55 p.
3. **Per què l'escola no és una empresa?** Christian Laval. Maig 2005, 30 p.
4. **Educació: dret o mercat?** Joan Coscubiela. Maig 2005, 18 p.
5. **És il·limitat el rendiment educatiu? La importància d'avaluar l'educació amb una perspectiva internacional.** Andreas Schleicher. Juliol 2006, 27 p.
6. **La pràctica solidària com a pedagogia de la ciutadania activa.** María Nieves Tapia. Juliol 2006, 56 p.
7. **Claus de l'èxit del sistema educatiu finlandès.** Reijo Laukkanen. Juliol 2006, 26 p.
8. **Comprendre la segona generació a través d'una òptica transnacional.** Peggy Levitt. Febrer 2007, 39 p.
9. **Identitats: la crisi política de l'escola.** Salvador Cardús i Ros. Abril 2008, 20 p.
10. **Propostes entorn del professorat i el Sistema Educatiu Català.** Miquel Martínez. Desembre 2008, 40 p.
11. **L'educació en un món de diàspores.** Zygmunt Bauman. Desembre 2008, 32 p.
12. **L'emergència del lideratge del sistema.** David Hopkins. Juny 2009, 16 p.
13. **La crisi de la cohesió social: escola i treball en temps d'incertesa.** Robert Castel. Octubre 2009, 20 p.
14. **La segregació escolar: reptes socials i polítics.** Vincent Dupriez. Desembre 2009, 28 p.
15. **Responsabilitat, autonomia i avaluació per a la millora dels centres educatius.** Mats Ekholm. Febrer 2010, 28 p.
16. **Decadència de la institució escolar i conflictes entre principis.** François Dubet. Febrer 2010, 24 p.
17. **Influència dels països d'origen i de destí en el rendiment de l'alumnat d'origen immigrat.** Jaap Dronkers. Maig 2010, 32 p.
18. **Incertesa i creativitat. Educar per a la societat del coneixement.** Daniel Innerarity. Juny 2010, 40 p.
19. **Excel·lència educativa per a tothom, una realitat possible.** Roser Sala-vert. Setembre 2010, 28 p.

20. **Dilemes polítics i docents de l'ús de les TIC a l'aula. El cas dels Estats Units.** Larry Cuban. Març 2011, 20 p.
21. **Evolució de les polítiques d'educació prioritària davant del repte de la igualtat.** Jean-Yves Rochex. Març 2011, 28 p.
22. **Aprenentatge invisible: aprenent en 3D, 360° i 7/24.** Cristóbal Cobo Romaní. Abril 2011, 44 p.
23. **Alternatives a la segregació als Estats Units: el cas de les magnet schools.** Gary Orfield. Juny 2011, 52 p.

